

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цена:

100 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресылка-та на русска-
та поща 2 карбовны.

№ 136.

ИЗДАВАСЯ ВОСКРЕСЕНЬЕТО.

Подписка ся приема въ Типография-та ни
у Болгарскій Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитинина. Въ Букурещъ у
Г-на Прокопія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Михаила Поповича.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

По царска заповѣдь отъ 1 Септем. (п):
Рифатъ ефенди, бывшій первый секре-
тарь при главнѣй-ахъ гюмрукъ въ Босна, на-
меновася въ суща-та должность въ Видинъ;
Исметъ паша наименовася главный у-
правитель въ Требизонска-та область, вмѣсто
Саримъ паша.

ЦАРЕГРАДЪ.

Кога-то призъ юнія мѣсяца Руссы-те
призеха Княжества-та Молдова и Влашко,
40,000 войны отъ 4-а корпусъ, подъ начал-
ство-то Генерала Даниенберга, распредѣлиха-
ся отъ Букурещъ до Гюргево, а други-те
20,000 отъ 5-а корпусъ, подъ начальство-то
Генерала Памютина, призеха мѣстоположеніе-
то между Букурещъ и Фокшани, гдѣто
40,000 войны отъ 3-а корпусъ, подъ начал-
ство-то Генерала Остен-Сакенъ, недавно ми-
нѣнахъ Прута и сяприсоединиха. Положеніе-то
на войны-те отъ 4-а корпусъ показваше че,
яко ся случи да избухнѣ война, иматъ намѣ-
реніе да минатъ Дунава до Русчукъ и Сили-
стра за да отидатъ въ Шуменъ призъ Раз-
градъ и Пазарджикъ.

Вслѣдствие на мѣрки-те приѣты отъ Им-
ператорско-то правителство и исполнены съ
гольма скоростъ и любовь отъ Омеръ паша
иза да ся упазятъ мѣста-та по край Дунава, и
други военны крѣпости по България, гдѣто
яврьт ся появила отъ нѣколко время грозны
свердны, главнѣй-ахъ началникъ на русска-
та войска въ Дунавски-те Княжества, Князь
Горчаковъ, измѣни сега първы-те си распо-
ложенія относительно камъ 40,000 войны отъ
4-а корпусъ; по повелѣніе-то му тѣ призеха
сега мѣста-та между Букурещъ, Крайова и
Балсатъ, кое-то показва че, въ случай на
война, ще минатъ Руссы-те Дунава до Видинъ.
Но и отъ тая страна укрѣпленія-та ся
воздигатъ, и за по гольма безопасностъ Им-

ператорско-то правителство опредѣли, както
бѣхмѣ преди извѣстили, да ся собере войска
въ Софія до 24,000, тѣхъ, гдѣ-то сега всичко-
то пространство по край Дунава и Балкана е
укрѣплено или ся още укрѣплява.

Освѣтъ това Императорско-то правител-
ство придумва всяки средства и испроважда
всичко необходимо за войска-та, коя-то ся
намѣрва въ Болгарія подъ начальство-то Омера
паша. Тая войска, като стигнатъ въ Болгарія
и Египетски-те що ся намѣрватъ сега при
Ункяръ-Скелеси, ще ся воскачи до 110,000
войны.

За да ся даде единство на всички-те тѣхъ
военны движенія, Императорско-то правител-
ство повелѣ да ся направятъ телеграфы отъ
Шуменъ до Варна, Видинъ, Русчукъ, Сили-
стра и други главны мѣста по Болгарія. Съ
тѣхъ телеграфы, на Омеръ паша стана по ле-
сно да приѣмва и раздава повелѣнія гдѣто
трѣба и чрезъ това да быде выаги готовъ
по скоро да исполнява нужны-те мѣрки на
правителство-то

Ж. де К.

Оный вторникъ Н. И. В. Султана ходи
да пригледа Египетски-те войски, кои-то ся
намѣрватъ до Селви-Бурну. Кога-то Н. Вели-
чество стигна до Ункяр-скелеси, всички-те ко-
рабли отъ флотъ-ахъ въ военно положеніе
развѣяха бандеры-те си и громогласно по-
здравили Н. И. В. Въ това время морска-та
музыка заигра военны пѣсны, кои-то, наедно
съ гърмѣла на орудія-та, далечъ ся раздаваха
по Босфора. Н. В. облеченъ бѣ въ военны
дрехы и на грѣды-те му сѣнаше великій ор-
денъ Меджидіе; бѣ припасанъ съ великолѣп-
на сабля осыпана съ драгоцѣны камены и со-
друженъ отъ обыкновенны-те тѣлохранители.
Н. В. бѣ посрѣщанъ отъ Мехметъ-Али па-
ша, великій Сераскеръ, Ахметъ Фети паша,
главнѣй-ахъ на артилерія-та (топове-
те), Махмудъ паша, великій адмиралъ, Мех-
метъ Рюшди паша, главнѣй-ахъ на
Императорска-та гвардія. Н. В. остана дово-
ленъ отъ мужественный-ахъ видъ и наредъ

на войска-та и не може да не похвали ревно-
стно-то исполненіе на Аббасъ паша. Н. В.
вырнѣся слѣдъ малко время назадъ, посрѣдъ
гърмѣла на орудія-та и восторга на войны-те.

В. Порта бѣ испратила призъ онзи мѣ-
сяцъ повелѣніе до Господары-те Влашки и
Молдовски да излѣзатъ изъ Княжества-та до
гдѣто Руссы-те ся намѣрватъ тамъ. Господа-
ры-те, като получили тая повелѣніе, собраха
совѣта, кой-то слѣдъ зрѣло размышленіе, на-
мѣри за необходимо да примолли Господары-те
да останатъ на мѣсто-то си за общо добро
на Княжества-та, съ прибавленіе да изложатъ
тѣхъ обстоятелства на В. Порта, а въ проти-
венъ нѣкой случай, да ся покоряватъ на рѣ-
шеніе-то на Н. В. Султана.

Оная недѣля совѣта на министры-те раз-
суждава надъ тойзи отгвѣтъ и, споредъ рѣше-
ніе-то на Султана, опредѣли какво император-
ско-то правителство за благосостояніе-то на
Княжества-та согласно е да остави на мѣсто-
то Господары-те съ условіе да иматъ пълна
свобода во внутренно-то управление и да пла-
щатъ опредѣленна та дань. Въ противенъ слу-
чай, Императорско-то правителство ще приѣ-
ме други мѣрки совмѣстны съ права-та и
достоинство-то си.

Това рѣшеніе испратися изъ Цареградъ
оный вторникъ съ Галацкій параходъ въ Бу-
курещъ и Яшъ.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Оная суббота, совѣта на министры-те
собрася при В. Порта подъ предѣдательство-
то на Великій-Везиръ.

— Оный вторникъ, лордъ Стр. Редклиффъ,
англійскій посланникъ, даде единъ голѣмъ о-
бѣдъ, гдѣто между други присутствова и Ри-
за бей, первый секретаръ на оттоманско-то
посолство въ Парижъ.

— Призъ оная недѣля, Арифъ ефенди, пер-
вый секретаръ на оттоманско-то посолство

ПОДАИСТНИКЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСНОВѢДНИ,

ПРАВНИ

и

ИСТОРИЧЕСКИ.

(Продолженіе.)

Церква-та като остави на страна тор-
жественны-те обряды, и жертвы-те на ста-
рый-ахъ законъ, кои-то бѣха сѣнка и образъ
на сама-та совершенна жертва на богочело-
вѣка спасителя, научи мѣдры-те народы, какъ-
во-то и много-то идолопоклонцы, какъ чело-
вѣкъ не може да ся воздигне до Бога, ос-
вѣтъ съ размышленіе-то, съ желаніе-то и съ
дѣла-та си.

Храна-та на размышленіе-то е догмата.

та, понеже открыва намъ, какво можеме да
научимъ за Божіе-то существо, и за неговы-
те связове съ челоѣка, и тая е вѣра-та, безъ
коя-то никой не може да ся спаси. Храна-та
на желаніе-то е богомолство-то, понеже по-
казва намъ ижтъ-ахъ, чрезъ кого-то може ду-
ша-та, въ тоя тѣмный животъ като ся собе-
ре съ источника на всякое добро, да изчерпа
свѣтлость-та и миратъ. Нанослѣдокъ, вер-
ховно-то правило и управление на наши-те
дѣла е Евангелскій законъ, понеже ны учи да
живѣеме животъ подобенъ съ вѣра-та и съ
будуще-то наше наставленіе.

Естественно е, на падналый челоѣкъ, да
употреблява злѣ всяки-те работы, церковно-
то соединеніе запазися несмущенно еднѣмъ
до девято-то столѣтіе, щото страшны-те гони-
тельства въ растоніе триста години, не содѣй-
ствуваха за друго, освѣтъ да умножатъ цер-
ква-та и благоденствіе-то като угаси божія-
та ревностъ, распали страсты-те на нѣкон
цеговы служинцы, и отъ това произвѣдѣна

множество заключенія и ся роди церковный
раздоръ, въ тѣхъ години чувашеся отъ далеко
и друга една зла буря, Моаметанска-та си-
стема, коя-то не отъ много время приа нача-
ло въ Арабіи.

Това свирѣпо чудовище и распра-та на
два-та първи христіански престоли, нѣхъ да
привлечать верху христіанско-то исполненіе,
всички-те на голѣми и страшны злодѣнія, но
съ всички-те тѣхъ должни сме да пригледаме,
какъ злоупотребленія-та на восточна-та церк-
ва бѣха по малко отъ западна-та, заради то-
ва благоволи спасителя да запази за насъ пра-
вославіе-то безъ никаква размѣна, това совер-
шенно согласіе съ первообразна-та церква
доказва намъ вѣрно соборность-та на години-
те, ако и да може да иска Западна-та церква
по благословно соборность-та на мѣста-та,
като повече распространена по земно-то лице.
Но съ всички тѣхъ, както да е было заради
това несогласіе, (коя сирѣчь да ся нарече со-
борна) отъ кое-то произтекоха толко горчи-

въ Атина, дойде въ Цареградъ и постъпи въ опредѣленна-та за него служба.

— Оный четвертокъ французскій параходъ „Шангалъ“, дойде въ Цареградъ изъ Франція съ пиема до Г. де Лакура, французскій посланикъ.

— Французскій параходъ „Могадоръ“, който отъ нѣколко време нахождаше въ Цареградъ, тръгна оный пегавъ за Вессина да ся соедини съ флота. На мѣсто-то му остава параходъ „Сане.“

— Пишатъ изъ Требизондъ, какво укрѣпленіа-та въ тѣя мѣста свършили ся вече и войска-та нахондася въ най добро состояние, споредъ попечение-то на тамошній управитель Саримъ паша.

— Пишатъ изъ Ерзерумъ, какво войска-та що ся чакане изъ крайни-те азійски предѣлы стигнала вече и, ако да имало призъ ови мѣсяць голѣми горѣдени, состояніе-то на 35,000 войска е удовлетворително.

— Пишатъ изъ Едрене, какво 300 зейбека, часть отъ собраны-те тѣхны войски, минали призъ тоя градъ и тръгнали за въ България.

БЪЛГАРСКИ ВѢСТИ.

Г а б р о в о 1853 Августа 4.

Отъ ози мѣсяць насамъ въ Габрово правителство-то начена да приготви и воздигва табин; до 250 орудія за ломены накаманы-то докараха и скоро ще заиграятъ търновопи-те и брадвы-те по наша красна планина. Призъ дене-те вая много дъждъ и силенъ свѣренъ вѣтръ, наедно съ блескавица и гърмелъ, кой-то испомлаши гдѣ да е челякъ, най паче, че отъ нѣколко время появи ся болѣсть, кой-то не знаемъ какъ да я наречемъ. Много прилица на холера и не ся минава Божій день да не тръгне нѣкой изъ насъ на оный святъ... Отъ друга страна една опашата свѣтла звѣзда (комета) расхожда се по небето и става причина за много и разнообразны разговоры. Всѣки толкува както му стига глава-та. Работа-та търговска не върви като преди и стоки-те то слѣзватъ то ся качатъ. Колко-то за училище-то... за него други пать.

Ески-Заара 19-й Августа 1853.

Г-не Издателю Цареградскаго Вѣстника:

Като проживѣхме почти четири години въ голѣмо бѣдствіе спореди оскудни-те земленны произведенія, опитахме лане и всегубительный-агъ градъ, кой-то въ 10 минуты разстояние поиде целогодишны-те трудове на сиромасы-те; тая година ако и да ся показа плодородна, обаче пакъ бѣда и бѣда несносна! защото никой не смѣе да обикаля на вонъ стока-та си отъ безчеловѣчно-то поведене на

злѣдѣи-те, кои-то одерзостившеся влазятъ даже и въ къща-та ны, както при други-те въ преминала-та недѣля вечеръ влѣзоха четирыма вооруженны въ церковный-агъ дворъ Пресвятыя Богородицы, и като не могли да намѣрятъ способъ за да влѣзатъ въ церква-та, нападнаха на батковскій-агъ духовникъ и взеха му пары-те що-то е ималъ и сребренны нѣща що-то ся намѣрили. Но само съ тѣя не бѣ ся удовлетворила урисница-та ны и да положи предѣлъ на злощастія-та ны, поиска слѣдовательно да поиграе още съ насъ и да исполни жестоко-то си исканіе!... Ески Заара имаше чести да ся хвали по всичка-та Румелия за порядочны-те си чаршии, но въ 13-й текущаго въ четвертокъ сръщу петагъ въ 3 и половина часа избухна силенъ пожаръ въ чаршии-та отъ единъ турски тюфенджийскій дюклянъ, кой-то толкови усвирѣне що-то въ 6 часа растояніе преврати въ пещель всички-те чаршии, а именно: тюфенджиска, куюмджиска, папукджиска, абаджиска, кафтанджиска, калпачиска, кюрчиска, сарачиска, налбурска, мутафиска, тютюнджиска, узун-чаршии, унджиска, балтаджиска, демирджиска, кечеджиска, наладжиска, халачиска, сахатжиска, мюджелитиска, терзиска, ахичиска, чубучиска, ескиджиска, емишчиска, халаджиска, баладжиска, бакалска, часть керестеджиска, часть гранчарска, часть казанджиска, кои-то чаршии съдържаваха 1270 дюкляна, при томъ 12 яханы, 5 фурны, 3 бани, 3 хана, една турска библиотекка съ часть на диамія-та, два мечита, до 25 кафенета, и до 20 берберницъ, три спецарии, ихтисапскій конакъ, едва житница съ нѣколко жити, и до 20 къщи на кои-то пагуба-та достигла отъ 10 до 12 милиона гр. — Жално бѣше вистинно въ тойзи день челоуѣкъ да гледа бѣдны-те Ески-Заарцы, като съ слезы-те си заливаха остатоцы-те на пожара!... Но още едно премеждіе бѣше предназначено за насъ: въ сущій-агъ день подиръ 10-тѣхъ часа, кога-то христіане-те бѣха собраны въ черквы-те на вечерны-те молитвы, внезапно ся чу чрезвычайный громъ, кой-то потрясе всичкий-агъ градъ, и отчаянны-те челоуѣцы едва ся не истѣпкаха като стремително бѣгаха изъ черквы-те и тичаха като замалны да видятъ какво бѣше това, на послѣдокъ видѣха че въ една турска къща имало до десетина оки пушешки прахъ, кого-то, както казвать пять-годишно-то дѣте домовладыково запамало като играяло, кое-то отъ сила-та на праха раскѣсася на 3 части! но уплашенны-те ны жители абіе ся устремиха и превариха да сосыпятъ запалена-та къща. Тѣя са Господице що-то опитахме тѣя дны, проче мыслете и оплаквайте состояніе-то ны!

С м ѣ ш н о О п и с а н і е .

На № 130 вѣстника подъ заглавіе „Ила-

чевно оплакваніе „ лѣвся една статія въ критики противъ Свищовъ. Нейно-то наче чиста лѣжа; и конецъ-агъ й глупава клевета. Тойзи проникателный критикъ и распалуборонецъ между друго говори: „че и нѣ родъ началъ почти по Аритметическо мѣри да преусиѣва на училища-та. Видно, че тойзи дълбокоученный не знае какво значи народъ и родъ, на кои-то опрленіе-то знаятъ малки-те ученицы на гордъ и неученъ учитель, защо-то на мѣ да каже народъ, той пише родъ; подиръ дова „Аритметическо соразмѣрие“, на мѣст рече Аритметическа прогресія, защо-то соразмѣрие е нововленіе въ аритметическа-та минологія, а соразмѣрие е по грѣцкы симасъ всякій знае какво далѣе. Оставамъ лѣжы правописаніе-то и сочиненіе-то му да не готивамъ читателы-те. Слѣдова „и да равать общенародно“ въ честный-агъ Царскій Вѣстникъ Български-те мечтанія „По словица-та, „земь вила и избирай слова“, дися свон-те мечтанія той подразумѣва, вѣтрень мечтатель мечтанія пуца, мечтажда, и това е естествено. По долу „въ щенародны-те добросоставены училища български-те младежи развивать джломрачна-та чашечка. Удобно и естествено сравне като арабски косми, казра (мысли, да не е маменъ) българскій языкъ е единъ, обаче много діалекты и пр. и самъ си исповѣда се то дебело невѣжество. Тойзи мжжъ чулъ языкъ и діалекты; но толковъ разумѣва и во-то и послѣдне-то, колко-то ози, кои попытали знае ли геміа? о! отговорилъ: и съмъ биле. А че какво е? е таквозъ дълго то солни. Продължава „въ честный пакъ стникъ всякій треба да вмѣщава своето мнѣніе было какво было, и да рече свящета истина, совѣмъ що днешно-то время, шны-те челоуѣцы мразятъ истина-та и самъ си прощава интриги-те си: „было было“, значи споредъ негова-та логика, и истина, добродѣтель и лошащина, польза вреда, глупость и благоразуміе ся полезны и за облагороженіе-то челоуѣческо, какъ поумозаключеніе-то му 3 — 7 а 2 по лѣмо отъ 9. Сократъ да продава спанакъ пр твоя та философія! „днешны-те челоуѣцы дзятъ истина-та. „Едно отъ друго-то слово Тойзи абаносъ толковъ не е отъ днешны челоуѣцы, но отъ стары-те вѣкове, ето астояща Египетска мумія и свѣрхоестественно чудовище, кое-то оставало още на земл незлобива антика, и блестящій дълговѣчно наментъ благодѣянія. Въ таквозъ неученіе ся намѣрва съ какво-то озова глупавъ дѣте, кое-то сѣдяло на слѣнце, и пытало ка си, мале, на ли съмъ ва сѣнка? Тѣж и зи статуи не знае себе си отъ кой вѣкъ. вторый параграфъ пиши, „се случи и тлѣто пакъ да мина призъ Свищовъ по 10

вы соблазненія, и толко общи злоключенія, можіе да приѣмиме, спроти заповѣдъ-та на Евангелиста Ивана, какъ кои-то исповѣда искренно три лица въ едно божество, и воплощеніе-то на сына и на слово-то Божіе, заради челоуѣческо-то спасеніе, всички-те тѣя ся именувать христіане.

Р а з г о в о р ъ ЖІ.

По преди рѣкохмъ, какъ челоуѣкъ не може да ся соедини съ Бога, освѣтъ съ размышленіе-то, съ желаніе-то и съ дѣла-та си и какъ догмата-та е противоположна съ размышленіе-то, богомолство-то, съ желаніе-то и Евангелскій законъ съ дѣла-та. Днесъ ще говориме заради догмата-та.

Отъ перво-то още столѣтіе на христіанство-то, обыкновенно бѣше по всички-те помѣстны черквы, да повторивать въ мали нѣкои членове пособственны-те истины на вѣрата, що-то бѣха неотбѣжны за спасеніе. И тѣя исповѣданія на вѣра-та, именуваха Символъ,

кое-то ся превозда отъ войски-те знакове, или хоругвы, да речеме така. Символа различаше нѣкога по мѣста въ нѣкои рѣчи, но со-державаше совершенно исты-те основателны истины.

И кога-то ся повдигна въ четвертый-агъ вѣкъ Аріанска-та ересь въ Александрия, и ся распространи далеко, и повреждаваше истинска-та вѣра понеже промѣняваше догмата-та на христово-то божество, Великій Константинъ, самодержитель, призва всички-те епископы да направятъ соборъ да сѣдятъ смутители-те и да проповѣдаютъ здраво поученіе. Собрахася триста и осемнадесятъ отцы отъ всички-те страны вселенски въ Никею, въ 325 лѣто. Аріанска-та ересь ся отсѣди, и собора предаде единъ, и совѣмъ неразѣненъ символъ, кой-то послѣ ся дополни отъ първый-агъ Константинопольскій соборъ, сирѣчь вторый-агъ Вселенскій, като правило непреступно въ вѣра-та, и него читеме особно всякой въ молитвы-те си, и общо въ Божій-

агъ храмъ, кога-то ся совершава божественна-та литургія, която нареди Исусъ Христъ

Символъ на Никейскій-агъ Вселенскій соборъ.

а. Вѣрую во единого Бога Отца, держителя, творца небу и земли, видимаго же всѣмъ и невидимымъ.

в. И во единого Господа исуса Христа сына Божіа, едиnorodнаго, иже отъ отца, жденнаго прежде всѣхъ вѣкъ, свѣта отъ та, Бога истинна, отъ Бога истинна, рожденна не сотворенна, единосущна, отцу имже быша.

г. Насъ ради челоуѣкъ, и нашего ради спасенія, спешаго съ небесъ, и воплощеннаго отъ духа свята, и Маріи Дѣвы, и челоуѣчашася.

д. Распятаго же за ны при попи-стѣмъ Пилатъ, и страдавша, и погребена.

е. И воскрешаго въ третій день по писаніемъ.

з. И возшедшаго на небеса, и сѣдѣщаго
одевшую отца.

з. И паки градущаго со славою, судити
живымъ и мертвымъ, егже царство не бу-
детъ конца.

и. И въ духа святаго, Господа, живогово-
рящаго, иже отъ отца исходящаго, иже со
отцемъ и сыномъ спокланяема и славима,
глаголавшаго пророка.

о. Во едину свѣтую, соборную, и апо-
столскую церковь.

І. Исповѣдую единокрещеніе, во оста-
вленіе грѣховъ.

аѣ. Чаю воскресенія мертвыхъ.

ви. И жизни будущаго вѣка. аминь.

Нека видиме, какъ въ тыя кратки-те
челове на вѣра-та не ся нахожда ни една
рѣчь, що ся не е земала отъ священны-те
писанія, освѣнь тыя дѣл-те рѣчи, единосущно,
рѣчь, що пріяха отцы-те, да отнемать вся-
кой способъ отъ Аріяны-те, и соборно, сирѣчь
общо, рѣчь, коя-то тогава употреблява всѣ-
чкы-те, за да различавать Майка-та церква,

(Слѣдува.)

минала-та сѣбота, 20 ч., получиша въ Виѣна изъ Ишль радостно извѣстіе, че Н. И. В. Францъ-Иосифъ мѣнѣлся съ тукашна-та въ Ишль Баварска Княгиня Елисавета-Амалия-Евгенія, втора дѣщеря на Герцога Максимилиана Баварскій. Новомѣнена-та родилася е въ 1837 година 24 Декемврія и сега има 16 години. Споредъ това радостно событіе въ Ишль имало голѣмы праздниества и освѣщенія. Казватъ, какво Императора има намѣреніе да отиде призь дене-те въ Мюнхенъ и посѣти Царскій-атъ Баварски Дворъ.

— Изъ Земаина пинатъ отъ 15 ч., какво призь тойзи градъ преминалъ за Бѣлградъ, съвѣтника на руско-то посолство въ Виѣна Г. Фонтонъ, и завчасъ като стигналъ ималъ продолжителенъ разговоръ съ Сърбскій министръ иностранныхъ дѣлъ Г-на Симича, а на вторий-атъ день посѣтилъ Князя Александра Карагеоргиевича. — Бывшій Сърбскій министръ, Г. Гарашичъ, излѣзълъ изъ Бѣлградъ да отиде въ Виѣна.

— Призь дене-те донесоха въ Виѣна Американска-та машина за шивъ; едно дѣте може да я привождя въ движеніе и легко да искара една работа, за коя-то безъ тая машина потребны сѣ 10 шивачи (терзин).

— Австрійско-то правителство издало повелѣніе, споредъ кое-то отъ 1 Септемврія снемася осадо-то или военно положеніе отъ градове-те и крѣпости-те Виѣна, Прага, Кенигсгрецъ, Терезіенштадтъ и Юзефштадтъ. Виѣна и Прага нахождатся въ военно положеніе и бѣха подчинены на военный министръ въ теченіе на 5 години, отъ както ся прекрати совершенно мятежа въ 1848 г. Видися, че внутренній-атъ наредъ и спокойствіе-то водворихася въ тыя мѣста, гдѣ правителство-то може да ся надѣе на сохраненіе-то имъ.

— Сеге отнова наименовани Египетскій посланникъ при Виѣнскій дворъ, Нубаръ бей, стигна призь дене-те въ Виѣна съ богаты дарове, споредъ Восточный-атъ обычай, за Императора. Съ него дойде и Египетскій посланникъ при Берлинскій дворъ, Аракель бей, и трѣгна на мѣсто-то си. Казватъ, че и Персійско-то правителство има намѣреніе да наименова единъ посланникъ при Виѣнскій дворъ.

ФРАНЦІЯ, Парижъ 23 Августа (н). — Императора съ Императрица-та излѣзоха на 20 ч. изъ Парижъ да отидатъ въ Діенпъ, гдѣ-то ся приѣха съ голѣмъ восторгъ отъ гражданы-те.

— Сѣверо-Американскій посланникъ извѣсти призь дене-те министра иностранныхъ дѣлъ, че сегашный президентъ Пирсъ предписалъ му да държи най голѣма простота въ дипломатически-те си сношенія и да не приѣма никакво участіе въ праздницы-те що ся даватъ отъ правителство-то французско. Споредъ това той не ходилъ при двора по празднива Успѣвія Богородицы. (15 Августа).

— По поводъ на "Восточный-атъ вопросъ", у Французы-те разныся голѣма ревностъ да узнаятъ по отъ близо Славянска-та Книжнина и навъчаче русска-та. Нѣкои учены статии за Славяны-те появихася во французски-те періодически списанія.

АНГЛІЯ. — Въ засѣданіе-то на 19 Августа (н) въ долѣмъ-атъ парламентъ, лордъ Дж. Расселъ изложи предъ собраніе-то всичкій-атъ ходъ на разны-те сговори за "Восточный-атъ вопросъ", и въ заключеніе изяви надежда да ся свърши миролюбиво. Члены-те на парламента, ако и яростно нападаха верху министры-те, но нищо не можиха да узнаятъ по ново отъ колко е извѣстно до сега всякому.

ЛОДОНЪ, 20 Августъ. — Днесъ ся закры парламента и ся свърши собраніе-то за тая година. Въ прѣстолна-та рѣчь, между друго, прочитася: "Царица-та съ участіе и безпокойство обрашаше вниманіе за несогласія-та, кои-то возникнаха въ послѣдне-то время между Россія и Турція. Англійско-то и французско-то правителство употребиша вси-

чны-те си старанія да ги отклонятъ, зашто-то тѣхно-то продолженіе можеше да даде поводъ на Европейска война. Нейно-то Величество, согласно съ свои-те союзницы, има причины да ся надѣе че "Восточный-атъ вопросъ", скоро ще достигне до удовлетворително разрѣшеніе."

С О В Ѣ Т Ы

з а

непраздни жены

и

Правила какъ да постѣживатъ съ новорожденны-те младенцы, взети отъ сочиненія-та на славнаго Тисота, Николая Фуркроа и Салмада, сообразни съ система-та на воспитаніе-то дѣтско, коя-то е предложена отъ Г. Бюффона въ Естественна-та Исторія.

Преведе отъ французски на русски К. Г. а отъ русски на Български З. К.

(Продолженіе.)

Ако бы раждане-то да става поле-на и мѣчно, то не трѣба да ся дава на родилница-та (лихуса-та) друго ястіе, освѣнъ малко тріеница презъ всякой тры часа (като ся замине 3 часа тя да яде) и колко-то иска нека піе писметяна вода (каковъ да е писметъ сухъ хлѣбъ, да го натопа и нея вода да употребява а не чиста вода), употребяваніе на распяляюща кровь-та нѣща: като топло віно или ракія, кафе, чафранъ, шалфей, (алисвика), проста ики аласонлія или съ други спиртовы ракія и други такива, много ся вредны, и най мѣчно правятъ раждане-то. Бабы-те що бабуватъ не трѣба да каратъ родилницы-те да ся насилзатъ или надуватъ, като да родятъ по скоро, зашто-то отъ това надуванье или напжнванье ся случаватъ за тѣхъ много опасности, и само-то раждане става съ най голѣмы мжн.

П р а в и л о 12.

И тѣй като роди жена-та, и ся тури въ постелка-та, послѣ това трѣба да ся заематъ съ новорожденно-то дѣте. Перва-та и най нужна-та работа состои въ това, като да ся вържи на дѣте-то пѣпа добре. Заради това треба да стисни пѣпа съ прѣсты-те си на една ржка, и да отрѣже пѣпа на 4 прѣста отъ корема му. Послѣ трѣба да истиска отъ черво-то на пѣпа съ два-та си прѣста, на друга-та ржка поленичка желга-та вода (мазга), и кога-то истече веке совершенно, тогава да вземе мекъ сюнгерь (гѣба), и да го напои съ топла вода, че да мые пѣпж съ сюнгера до гдѣ да стане вода-та бистра (да не е кровава или мѣтна.) Послѣ това може да ся пусни отъ пѣпово-то черво нѣколко капки кровь, и ако бы да е чиста и ясно червена кровь-та, то, показува че нема веке жѣлта вода въ пѣта. Послѣ да ся примири три прѣста отъ корема на горе т. е. единъ прѣстъ ще остане отъ пѣпово-то черво на горе. Надъ тры-те прѣста треба да ся вържи пѣпче-то съ четири или петъ конеца усукани наедно като каначъ или гайтанъ, и намазаны съ восакъ; и като ся обиколи пѣпче-то три пѣти наоколо съ тойзи каначъ, трѣба да ся вържатъ краища-та на канача твърде добре. При това треба да ся варди, като вързуванье-то да не е много стиснато, и не много слабо, по колко-то да удержитъ теченіе-то на кровь-та. Послѣ като ся привържи, треба да ся очисти дѣте-то съ мокрія сжигерь отъ лигава-та вода съ коя-то му е покрита снага. За това мыанье трѣба да ся употреби топла вода смѣсена съ три части ракія (т. е. ако е топла-та вода 4 оки ще ся три юза ракія), ако бы тая лиговина да е твърде чиста, въ таковъ случай може да ся возвари друга вода съ ромашка (лайкучка трева), и малко сапунъ въ вода-та. Треба да ся гледа, като во-

да-та да не е много топла, ами малко затоплена, и совѣтъ да не турятъ вътре въ вода, и вземе да ся мыятъ перво лице-то около очи-те, а послѣ уши-те и затыло (задна-та часть на глава-та му, безъ да ся дотира на слѣпы-те очи, послѣ да му омые шія-та, грѣды-те, плечи-те, слабимы и всичко-то тѣло. При това треба да гледа като дѣте-то въ какво да е время на годица (есень, зима, пролѣтъ) да е отдалечено отъ топло мѣсто или дрехи. Послѣ като ся очисти добре да му ся утрие снага-та съ сухо меленено платно, и да ся покрые глава-та дѣте-то съ тѣнка платнена шапчаца, а слѣпы-те му очи да ся тури червено сукно или заяча кожа, обжриа-та космы-те на вѣда е дѣлга кожица-та или сукно-то три прѣста а широка два прѣста, като да ся уваритъ тая часть на глава-та отъ студа.

На пѣпа ся туря сухо и хладно платно пригнато нѣколко ката, привързана съ мекъ ржка презъ крѣста му, а черво-то на пѣпа всякога трѣба да е камъ лѣва-та страна. Като ся замине нѣколко дена послѣ вързуваніе-то. Черво-то на пѣпа пада отъ само себе (догдѣ-то е неопотребно зѣдето). И като развържи нагнѣна-та ржка и му падне пѣпче-то, повече не трѣба да ся привързува, и да ся туря нѣщо на пѣпче-то; то само по себе ся заздравява.

П р а в и л о 13.

Никакъ не треба да ся подражава съ редъ необразованный-атъ обычай, да ся стиски ка глава-та на дѣте-то, ако бы нѣкакъ да се е посмазала или сплескала като е излизала. Природа-та въ тыя случаи сама ся грижи за дѣте-то. За други-те отгорѣ на тѣло-то поврежденія (ако бы да ся случатъ като ся ранажа дѣте-то, не трѣба съ нищо да ся цѣратъ стига само да ся завьятъ съ лѣняно или ама нема такова и съ памучно платно сгнѣнато нѣколко ката и напоено съ топла ракія, и червено віно, но по добре съ ракія.

(Слѣдува.)

О Б Я В Л Е Н І Е.

Издава сега въ Цареградъ единъ словарь Турско-Греческій написанъ съ слова гречески; рѣчи-те захвататъ отъ Архскій и Персійскій языкъ наедно съ турское назначеніе и толкуватся на простогреческы языкъ.

Тойзи словарь ще ся раздѣли на три голѣми тома, содержащъ почти двадесѣ и четири хиляды рѣчи и составляемъ повѣтъ отъ хиляда страници. Цѣна-та за не спомоществователи-те е гр. 200, а за спомоществоатели-те гр. 150, кои-то ще ся плащатъ въ три пѣти; сирѣчь 50-те гр. ще ся платятъ като ся получи первый дѣлъ на первый томъ а 50-те гр. послѣ полученіе-то на первый дѣлъ на второй томъ, и други-те 50 гр. на первый дѣлъ на третій томъ. А понеже издава като періодическо сочиненіе, ще раздава на спомоществоатели-те всякий мѣсяцъ на филадки.

Сочинители-те на тойзи полезный словарь понеже посрѣщатъ мучности за да изрѣчатъ всяка рѣчь съ гречески слова, совѣтувахася намъ и мы ги приканихме да приѣматъ нѣкои други слова отъ славянска-та напѣа буква като наприѣръ слова та б, ж, ш, ч, ц, ю, ж, и тѣ, за да представятъ многообразны-те звукове на азійски-те тыя языцы, на заха че ще приѣматъ рѣченны-те наши слова че да видиме. Какъ да е тойзи словарь ще быде много полезенъ и ако обстоятелства-та и время-то ны дозволитъ ще ся наемеме и мы да го преведеме на Болгарскій нашъ языкъ.